

VAN STOLKPARK KOERIER

nieuwsblad voor de bewoners van het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes

*Speciaal nummer
140 jaar bouwen aan de Duinweg*

Scheveningen | Panorama vanaf de Uitzichttoren

De Duinweg: een geschiedenis van 140 jaar bouwen en breken **5**

In gesprek met projectleider Elion Park **10**

Dialogoog tussen de gemeente en de Van Stolkparkbewoners over het Groenbeheer **12**

Meer in dit nummer

Van de redactie	3
Van het bestuur	3
Onze nieuwe wijkagent, Wendy Bergwijn, stelt zich voor	4
Schoonmaak Scheveningse bosjes	4
Beschermde stadsgezicht en Grijs Kort Nieuws	11
Recepten voor de feestdagen	13
Zeer geslaagd Van Stolkpark buurtfeest	14
Georgisch Eten en Drinken	15

december 2023

nr. 120

jaargang 43

Innovatief en daadkrachtig

Bent u op zoek naar makelaars met een diepgaande vakkennis en bewezen expertise? Zoek niet verder. Onze deskundige makelaars staan klaar om u te begeleiden in elke fase van het proces. Met een gedurfde en doelgerichte aanpak, plaatsen wij uw wensen en behoeften altijd voorop. Als makelaars die de Den Haagse woningmarkt van binnen en van buiten kennen, blijven wij constant op de hoogte van de laatste ontwikkelingen en trends. Hierdoor kunnen wij u voorzien van de meest actuele informatie en advies, zodat u weloverwogen beslissingen kunt nemen. Kies voor onze innovatieve aanpak en ervaren team om uw vastgoeddromen waar te maken. Neem vandaag nog contact met ons op en ontdek hoe wij het verschil kunnen maken in uw vastgoedervaring.

Bent u geïnteresseerd in ons aanbod, zie www.residencemakelaars.com

Van de redactie

Zoals de voorpagina van deze Koerier al aangeeft is deze aflevering 'een special' over 140 jaar bouwen & breken aan de Duinweg. Anneke Landheer-Roelants is weer voor ons in de geschiedenis gedoken van de straat die als laatste in het Van Stolkpark werd aangelegd. Niet alleen de gebouwen komen aan bod, maar ook de bewoners die in de loop der tijd zijn gekomen en gegaan. De bouw van het appartementencomplex Elion Park is op dit moment het sluitstuk van dit verhaal. In gesprek met de heer Wilco Goedendorp horen we daar meer over. Françoise Companjen geeft ons een kijkje in de manier waarop het groen in onze omgeving wordt beheerd en in stand gehouden. Het groeit niet zomaar vanzelf! Daarnaast treft u de vaste rubrieken aan. En onze nieuwe wijkagent, Wendy Bergwijn, stelt zichzelf voor.

Van het bestuur

Ook dit jaar kon het buurtfeest op het Thomas van Stokplein weer doorgaan, de aftrap, met spellen voor jong en oud, was op het plein van het VCL. Het is iedere keer weer fijn dat er wijkgenoten zijn die het feest willen organiseren, dank daarvoor. Voor volgend jaar zijn wij nog op zoek naar bewoners van onze wijk die in 2024 het feest willen organiseren.

Het wordt een bijzonder jaar want op 18 maart 1974 is de wijkvereniging opgericht, in eerste instantie voor 29 jaar, maar wegens succes is die periode onbepaald verlengd. Komend jaar bestaat de wijkvereniging dus 50 jaar, een feit om bij stil te staan.

Tijdens de ALV op 8 november in het VCL bespraken wij de gebruikelijke vergaderpunten. Helaas moesten wij afscheid nemen van Hannah Schoch als bestuurslid, ook op deze plek willen wij haar graag bedanken voor haar inzet de afgelopen jaren en we zijn blij dat we toch nog van haar kennis gebruik mogen blijven maken in de toekomst. Het bestuur spant zich in om de vacante plek binnenkort weer in te vullen.

Tijdens de ALV zijn ook de resultaten van de enquête besproken. Deze was kort voor de zomer door de gemeente rondgestuurd. De resultaten zijn na te lezen op de website. Zie ook kort artikeltje in deze Koerier. Ze zullen onder meer worden gebruikt bij het opstellen van de wijkagenda. De wijkagenda is een plan dat met u en ons door de gemeente wordt opgesteld, waarin de belangrijkste verbeterpunten voor de wijk zijn opgenomen. Die punten pakt de gemeente samen met 'partners', ondernemers en bewoners de komende 4 jaar op. Leuk om te vermelden is dat een aantal zaken die in de enquête naar voren kwamen, al zijn opgepakt, zoals het foutief parkeren op de Duinweg en de bestrating van het trottoir langs het Belvédèreduin.

In de enquête zijn ook vragen gesteld over verduurzaming en de energietransitie. Uit de reacties blijkt dat veel bewoners daar actief mee bezig zijn. Ook voor het bestuur is dit een punt van blijvende aandacht.

Tijdens de ALV kwam ook de statutenwijziging aan de orde. Voor stemming over het laatste tekstvoorstel dat nu voorligt waren te weinig leden aanwezig. Een volgende stemming, waarbij dat vereiste niet meer geldt, wordt gehouden tijdens de winterborrel.

Na de ALV heeft Peter Pronk van het Atlantikwallmuseum een interessante lezing gegeven over de Atlantikwall, over de constructies in onze omgeving en met name die rondom het Belvédèreduin. Hij wees ons op het belang van het behoud van dit erfgoed; wij hem op het belang van ongerept groen. Hij beloofde voor de bewoners van onze wijk een excursie te organiseren langs de onderdelen van de Atlantikwall rondom en in onze wijk. Een genereus aanbod waarover wij u te zijner tijd zullen inlichten.

Colofon

De Van Stolkparkkoerier is een uitgave van Wijkvereniging Van Stolkpark

Overnemen uit de inhoud van de Van Stolkparkkoerier alleen met toestemming van de redactie en met bronvermelding
© auteursrecht Wijkvereniging Van Stolkpark

Redactie: Andrea van Amerongen,
Jacoba den Drijver-van Rijckevorsel,
Hanneke Teekens.

Aan dit nummer werkten mee:

Wendy Bergwijn,
Françoise Companjen,
Cristiaan van Dooren,
Carol Groenewegen,
Anneke Landheer-Roelants,
Gert Muller,
Peter le Poole.

Foto omslag: Collectie
Anneke Landheer-Roelants

Foto achterzijde: Van de redactie

Vormgeving: Mike van der Geest |
Geste ontwerp

Productie: DrukwerkMAX

Oplage: 500

Kopijsluiting Koerier 121: 1 mei 2024

Graag inleveren per e-mail op:
info@vanstolkpark.nl

Advertenties

Informatie over de mogelijkheden en tarieven: info@vanstolkpark.nl

Tussentijds nieuws

De Koerier komt twee keer per jaar uit. Wie in de tussentijd op de hoogte gehouden wil worden over nieuws uit de wijk, kan haar/zijn e-mailadres opgeven via info@vanstolkpark.nl. U krijgt dan berichten per e-mail.

Onze nieuwe wijkagent, Wendy Bergwijn, stelt zich voor

Beste bewoners,

Met sommigen van jullie heb ik kennis gemaakt tijdens de algemene ledenvergadering. Voor degenen die hier niet bij waren stel ik mij graag nog een keer voor.

Mijn naam is Wendy Bergwijn en ik ben sinds mei 2023 werkzaam als wijkagent in jullie wijk, het Van Stolkpark. Daarnaast ben ik ook wijkagent van het Westbroekpark, Renbaankwartier en Visserijbuurt.

Ik werk inmiddels 14 jaar binnen de politie en heb op diverse bureau's in verschillende hoedanigheden gewerkt. Mijn grootste motivatie om aan de slag te gaan als wijkagent, is de combinatie van het contact met mensen, waar ik altijd veel plezier uit haal, en daarnaast ook wat voor deze mensen te kunnen betekenen. Ik heb hierbij korte lijstjes met diverse netwerkpartners zoals de gemeente, hulpverleners en de woningbouw.

Tijdens mijn diensten probeer ik zoveel mogelijk in de wijk aanwezig te zijn en doe dit meestal op de fiets. Schroom niet om mij aan te spreken om iets te melden of om zomaar even een praatje te maken.

Lopen we elkaar mis en wilt u toch iets bespreken? Via www.politie.nl of 0900-8844 kunt u contact met mij opnemen. Tot snel!

Schoonmaak Scheveningse bosjes

tekst en beeld: Schoonmaakploeg

De 'schoonmaakploeg' die het stuk van de Scheveningse bosjes langs de Scheveningseweg afvalvrij probeert te houden, gaat in de eerste helft van het nieuwe jaar op de volgende zaterdagen weer aan het werk:

10 februari, 23 maart, 4 mei, 15 juni 2024

Zoals gebruikelijk beginnen we om 11 uur en verzamelen we in de tuin van Kanaalweg 1. We sluiten na een uur af met (naar keuze) koffie of thee bij en aangeboden door Starbucks bij het benzinstation.

Meestal zijn we met 4 of 6 'schoonmakers', soms meer, en behalve dat je heerlijk buiten bezig bent, is het ook een leuke manier om buurtgenoten te leren kennen. En natuurlijk verricht je een goede daad door te helpen de bosjes afvalvrij te houden. Heb je zin om mee te doen, stuur dan een mail naar: peter.lepoole@hotmail.com

De Duinweg: een geschiedenis van 140 jaar bouwen en breken

tekst en beeld: Anneke Landheer-Roelants/ zie onder de illustraties

De ontwikkeling van het latere Van Stolkpark nam een aanvang in de jaren '70 van de negentiende eeuw. De Kanaalweg, Van Stolkweg en de Parkweg kregen allengs vorm. In 1882 verkochten de erfgenamen van Thomas van Stolk een stuk grond, gelegen op de hoek van de huidige Duinweg en de Professor Gerbrandyweg aan de steenfabrikant Murman. Dat werd het begin van de bebouwing aan de huidige Duinweg. We kunnen nu naar honderdveertig jaar Duinweg kijken. Aan de hand van twee panoramafoto's is de ontwikkeling van de Duinweg te volgen. Hieronder eerst aandacht voor de panoramafoto's; daarna komen de even zijde en de oneven zijde van de Duinweg aan bod en tot slot wordt ingezoomd op Duinweg 35, het voormalige bejaardentehuis en nu de appartementenvilla in aanbouw, Elion Park.

Twee oude panoramafoto's

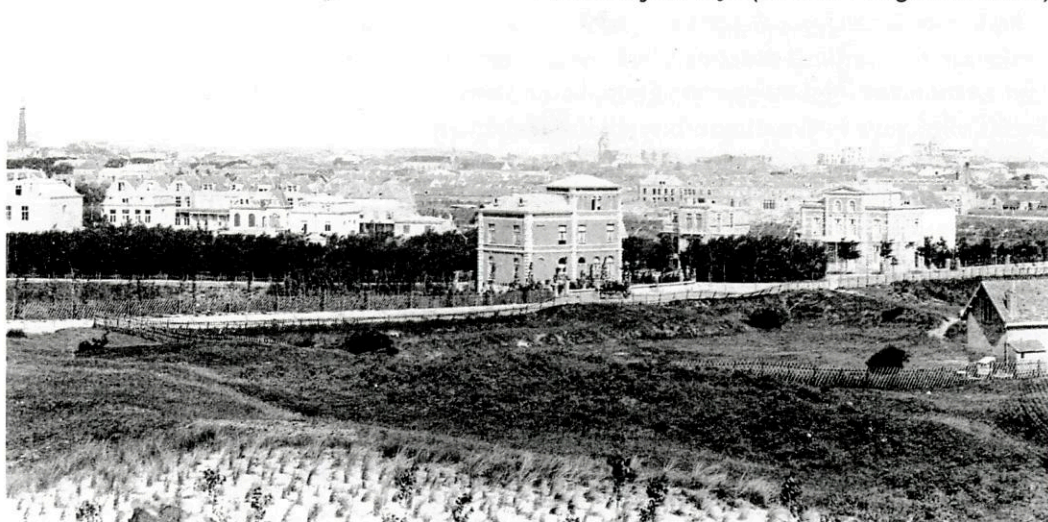
Aan de hand van twee panoramafoto's is een idee te vormen hoe de Duinweg er in 1890 en 1906 uitzag.

Beide opnames zijn gemaakt vanaf het Belvédèrduin, met op de achtergrond de gebouwen langs de kust.

De zwart-wit foto uit 1890 toont de uitloop van het duin; een deel daarvan is met helm beplant, een deel ligt braak.

Opvallend is de afrastering, langs de weg en halverwege het duin, met een pad naar de Duinweg. Het is de grens van de 'eigendommen' van wijlen Thomas van Stolk. Tegen de afrastering staat een gebouwtje, in gebruik bij zijn rechterhand, Pieter Willaert.

Panoramafoto 1890 (collectie Haagse Beeldbank)

De tweede, gekleurde, foto (afgedrukt op het voorblad van deze Koerier) is zestien jaar later genomen, maar nu van een hoger gelegen punt op het Belvédèrduin. Het huisje van Willaert is fors uitgebreid. Rechts op de foto is nog net een stuk van de in 1905 aangelegde Belvédèreweg te zien.

Panoramafoto rond 1906 (collectie auteur)

Even zijde Duinweg

Villa Intimis

Het is duidelijk dat de tijd niet stil gestaan heeft. Midden op de foto van 1906 is een langwerpig gebouw te zien met een blauw leien dak: Villa Intimis, in 1880 gebouwd op de hoek van Kanaalweg en Duinweg. In 1896 werd het eigendom van de bankier Henri Daniel Pierson. Bij het vertrek van Pierson naar Ommen in 1936 was hij in onderhandeling over vervangende bebouwing en sloop van Intimis. Het liefste zou hij een aangesloten gevelrij rond de hoek laten bouwen, maar de Verordening Van Stolkpark lag dwars. Hij moest genoegen nemen met de bouw van drie gebouwen van twee-, drie- en vier huizen onder één kap, nu aangeduid als Professor Gerbrandyweg 1 tot en met 13 en Duinweg 2 en 4.

Villa Lunia, Duinweg 4-6

Links van Villa Intimis staat een fors huis: Villa Lunia. Het werd in 1901 gebouwd voor Emile Louis Constant Schiff, directeur van de rubberfabriek Vredestein en vernoemd naar zijn vrouw Riemke Lunia Speelman. Schiff had zich door aankopen verzekerd van een groot terrein van bijna 7 hectare, tussen Duin-, Kanaal- en Belvédèreweg. Behalve Lunia verrees een châteauchtig koetshuis en stalgebouw. De tuin was diep en bevatte broeikassen, een tennisbaan en een hockeyveld. Een deel van de toen geplante olmen (een iepensoort) staat er nog steeds.

Na het vertrek van Schiff in 1918 werd zijn met zo veel enthousiasme opgebouwd landgoed in delen verkocht en versnipperd. In 1924 werden een blokje van drie huizen aan de Duinweg (nrs 6a, 6b en 6c) en twee blokken van vier huizen aan de Kanaalweg (nu Professor P.S. Gerbrandyweg 117 tot en met 131) gebouwd. Het koesthuis werd apart verkocht. Na een brand in 1951 werd het afgebroken en vervangen door een flatgebouw, de Olmenhorst.

Villa Lunia hield het het langst vol overeind te blijven. De slopershamer kwam in 1938. Ter plaatse van Lunia werd naar ontwerp van Co Brandes een rijtje van drie huizen gebouwd (Duinweg 4b, 4c en 6).

Anno 2023 resten er van Lunia nog de oprijlaan met een dubbele garage aan een pad dat loopt tussen Duinweg 4 en 6 naar de genoemde toenmalige tennisbaan.

Duinweg 8 tot 18

Op de panoramafoto is de achtergevel te zien van een van de twee blokken van drie huizen, die in 1900 en 1904 gebouwd werden. Opvallend zijn de jugenstilelementen in de gevels en vooral de daken.

Duinweg 20-22

Niet op de foto te zien is het daarnaast staande Duinweg 20-22, in 1895 gebouwd als Handelsschool voor de 'instituteur' Jacob Mackenzie. Hij was zijn

*Grand Pension Villa des Roses
(Uitgave Kunstanstalten A. und G.J. Kaufbeuren)
(collectie Beeldbank HGA)*

school in 1887 begonnen aan de Parkweg 2 en 8. De school bood een breed vakkenpakket van onderwijs in talen, handelswetenschappen, tekenen en gymnastiek. Mackenzie liet een hoog school- en een lager woonhuis bouwen. Het liep niet goed af en de school werd al na een jaar gesloten.

De volgende bestemming was tot 1920 een sanatorium voor neurologische patiënten, Salem en Pella. Daarna, tot 1939 wist de hotelhouder Bernardus Francken er een levendig en opgewekt ogend Grande Pension Villa des Roses te exploiteren.

Na de oorlog volgde kantoorgebruik. In 1965 kwam een dieptepunt: beide gebouwen werden verbouwd tot een smakeloze doos met een plat dak. Latere kantoren als het CAK en de ambassade van Iran hebben het niet mooier gemaakt, helaas.

Vredelust, Duinweg 24

Het op de hoek van Duin- en Belvédèreweg gebouwde Vredelust is een lust voor het oog met een duiventil-achtig torentje op het dak. Het werd nog bewoond tot 1976, en daarna als kantoor verkocht. Nu is het in gebruik bij de ambassade van Iran.

*“Het liefste zou hij
een aangesloten gevelrij
rond de hoek laten
bouwen, maar de
Verordening Van Stolkpark
lag dwars...”*

Oneven zijde Duinweg

Weltevreden, Bella Duna en Jarpa

Aan de overzijde van de Duinweg, op de hoogste punt werd in 1882 naar ontwerp van A. Stigter Villa Weltevreden gebouwd. De eerste eigenaar, Willem Christoph Hojel, herdoopt het huis tot Villa Bella Duna. Tien jaar later, worden Sara Lydia en Bertram van Stolk-van Stolk er de nieuwe bewoners. Zij zullen in Jarpa (een naam samengesteld uit de beginletters van de namen van hun kinderen) blijven wonen tot 1911. De eerste jaren breidden zij hun tuin aanzienlijk uit door het kopen van grond van hun oom Abraham van Stolk. Geleidelijk aan verkopen ze bouwgrond, voor de bouw van de buurhuizen Duinweg 35 en 33, maar ook voor de bouw van huizen aan de Parkweg. Villa Jarpa wordt in 1911 eigendom van buurman Gustav Müller op Sandhaghe, die het grootste deel van de tuin zal gebruiken voor uitbreiding van zijn eigen tuin. Een volgende eigenaar is vanaf 1925 de arts en röntgenoloog Dr. P.J. Ph. Dietz. Jarpa wordt in oktober 1942 gevorderd en Dietz moet met zijn gezin verhuizen naar het Bezuidenhout, waar hij het bombardement in maart 1945 niet zal overleven. In 1948 wordt villa Jarpa rusthuis voor bejaarden tot het in 1957 kantoor wordt. Dit gaat in 1965 over in het kantoor van het Vereenigd Electrotechnisch Bureau voor Scheepsinstallaties Verebus. De tuin wordt praktisch volgebouwd om extra kantoorruimte te verkrijgen. Het kantoor zal blijven groeien en opgaan in de Internatio-Müller Groep. Een aantal jaren geleden is Jarpa verkocht en afgebroken. Door samenvoeging van grond van Sandhaghe en Jarpa kwam er ruimte voor de bouw van twee appartementengebouwen, die toepasselijk Bella Duna en Jarpa genoemd werden.

Nu de bouw van een derde appartementengebouw – Elion Park – gestaag vordert, is een terugblik op eerdere bebouwing de moeite waard. Dus weer even terug in de tijd, plusminus 1900. Later in dit artikel wordt ingezoomd op de historie van Elion Park.

Duinweg 35-29

Tussen Jarpa en het huidige Thomas van Stolkplein was rond 1900 nog wel bouwgrond beschikbaar. Door een aanpassing van de Verordening Van Stolkpark werd het nu ook mogelijk om dubbele villa's te bouwen. Daar profiteerden gelijktijdig twee bouwondernemers van, de huis- en decoratieschilder Jacob Matthijs Kippel in 1898 en een jaar later de bouwkundige Arie Krul, met aankopen van bouwgrond van respectievelijk Sara Lydia van Stolk-van Stolk en Abraham van Stolk. Beiden zouden een dubbele villa bouwen. Kippel zou de dubbele villa Duinweg 33 en 35 voor zijn rekening nemen en Krul de dubbele villa Duinweg 29 en 31.

Villa Theresia, later Wilhelmina en Regina, Duinweg 29

Tot 1907 werd Villa Theresia een aantal malen verhuurd. De al eerder genoemde Jacob Matthijs Kippel kocht op een veiling in 1907 Villa Theresia en zou er tot zijn overlijden in 1925 wonen. Al werd er nog een tijdlang verhuurd, na een lange periode van leegstand kocht Joannes Aloysius Bax, directeur van het Informatiekantoor te Amsterdam, de villa die van dat moment af Villa Wilhelmina genoemd werd. Bax en zijn gezin moesten in 1942 op last van de bezetter vertrekken. Hij kon in 1946 Villa Wilhelmina met behoud van de schade-uitkering wegens oorlogsschade verkopen aan de bouwkundige Henri Theodorus Planken. Uiteindelijk belandde de villa in 1951 in handen van de NV Exploitatie- en Onroerende Goederen Verzicht. Verzicht verkocht de villa in 1966 als pension Regina aan de toenmalige huursters, de horeca-ondernemers Janke de Vries en Catharina Pieterella Vetter, die het nog een keer doorverkochten als pension. Maar dat duurde niet lang, want de gemeente gaf last tot sluiting. Op 3 januari 1973 volgde verkoop van het pand aan de Diaconie der Hervormde Gemeente Scheveningen.

Duinweg 31 en 29 in 1970
(collectie Haagse Beeldbank)

Villa Pieterella, na 1904 Frealitime, Duinweg 31

Arie Krul verhuurde de villa de eerste drie jaar en verkocht de villa in november 1904 aan Henriette Elisabeth Rens, weduwe van Floris van Wageningen. Zij zou hier op 91-jarige leeftijd overlijden op 18 augustus 1942.

Pas jaren na afloop van de oorlog kwamen haar erfgenamen tot scheiding en deling van de nalatenschap. Zij verkochten de villa aan de toenmalige huursters Aaltje Iestra en Petronella Maria Poos, die gezamenlijk een kamerverhuurbedrijf exploiteerden. De gemeente liet het bedrijf in 1955 sluiten. Aan wie de gemeente het huis verhuurde, is niet (meer) bekend. Op 3 juni 1975 werd de dubbele villa, die een een verwaarloosde en bouwvallige indruk wekte, verkocht aan de Diaconie der Hervormde Gemeente.

Villa Lucia, later Hoogduin, Duinweg 33

Koppel verhuurde ruim tien jaar de villa aan Cornelia Maria Pluijgers-Rooseboom. Mogelijk was de naam Lucia van de villa afkomstig van haar dochttertje, Lucie Adrienne Pluijgers. Vanaf 1913 tot 1919 woonde de textiel-fabrikant Albert Karel Spanjaard in de villa. Hij verkocht Villa Hoogduin aan Ir. Wolter Jacob Bierens de Haan, die als gemeente-ontvanger van Zwolle gepensioneerd was. Bierens de Haan overleed in 1939. Zijn echtgenote Louisa Lucretia Roosenburg moest in 1943 verhuizen naar Amsterdam, waar zij in december 1947 overleed. Haar zoon David Bierens de Haan verkocht op 20 juli 1949 zijn ouderlijk huis aan de Maatschappij Verzicht, die het dezelfde dag doorverkocht aan de Diaconie van de Hervormde Gemeente.

Villa Catherina, Duinweg 25

Aan de overkant van het panorama uit 1890 zijn twee villa's te zien, beide gebouwd in 1880. De linker villa was Villa Catherina, nu Parkweg 27, gebouwd voor de schoenen- en laarzenfabrikant Bernardus Antonius Möller en zijn echtgenote Catherina Theijs. Vooruitlopend op vestiging in het 'Scheveningsche Park' (nu Van Stolkpark) hadden zij al in 1877 een lapje grond van bijna 7000 m² aangeschaft, dat ingericht werd tot vogel- en plantentuin. De overtuin werd in 1900 als bouwgrond verkocht, en is nu in zijn geheel in gebruik bij het VCL.

Daarna moest de achtertuin het ontgelden, waar in 1906 een woonhuis (nu nr. 25) gebouwd werd, en tegen de achterkant daarvan een tweede woonhuis, uitkomende op de Parkweg (nr. 25).

In 1928 werd het huis een soort bejaardenpension. Na de oorlog was er tot 1958 een kantoor, tot 1975 een afdeling van het Lycée Français. Sindsdien is het pand weer als kantoor in gebruik, respectievelijk als kliniek.

Duinweg 21-23, Villa Panorama,

Aan de andere kant van het pleintje, tegenover Villa Catherina stond Villa Panorama, op de hoek van de Van Stolkweg en de Kanaalweg. Het was de eerste vijf jaar in gebruik als kostschool voor meisjes, onder leiding met mejuffrouw C.E. van Reijn Snoeck. Zij liet in 1896 op Parkweg 15 een nieuw 'instituut' bouwen, dat de naam Nieuw Panorama kreeg.

Villa Panorama wordt in 1923 gekocht door aannemer Gradus Nollen, die er met vrouw en acht kinderen neerstreek. Al voor zijn overlijden in 1933 trof Nollen voorbereidingen voor sloop van de villa en vervangende bebouwing: een rijtje van acht herenhuizen met inpandige garages (Duinweg 21-23).

Terug naar de Duinweg, nummer 35, Villa Eveline

De scheikundige Dr. Hartog Elion en zijn echtgenote Eveline de Jong betrokken in 1899 Villa Eveline, Duinweg 35, met drie kinderen. Hun vierde kind, Eduard, werd hier geboren. Elion wist in 1907 zijn tuin uit te breiden met de aankoop van twee percelen, samen ruim 1000 m². In de diepe tuin werd in 1922 een tuinhuisje gebouwd.

Duinweg 33 en 35 in 1970 (collectie Haagse Beeldbank)

Elion overleed in Villa Eveline in 1930. Mevrouw Elion vertrok in 1941 naar haar kinderen in de Verenigde Staten, waar zij in 1944 overleed.

Op 2 februari 1949 verkochten de kinderen Elion de villa tezamen met de claim voor herstel van de oorlogsschade aan de NV Maatschappij tot Exploitatie van Onroerende Goederen Verzicht, die de villa dezelfde dag, met de oorlogsschadeclaim van f 65.000 overdeed aan de Diaconie van de Hervormde Gemeente.

Het is aan te nemen dat de Diaconie van de Hervormde Gemeente Scheveningen al kort na de oorlog de beschikking gekregen had over Duinweg 35 en Duinweg 33, waar zij onder de naam Duin en Bosch een rusthuis inrichtten. Ideale huisvesting was het niet. Al in de zestiger jaren wordt de Diaconie van gemeentewege gemaand de panden te vervangen. Het was triest om te zien hoe de bewoners altijd binnen achter de ramen zaten. De tuin werd niet onderhouden, het geheel bood een troosteloze aanblik.

De Diaconie nam stappen om voor nieuwe en betere huisvesting te zorgen. Dat was een lange en moeizame weg met veel teleurstellingen. Uiteindelijk werd een oplossing gevonden: op eigen terrein bouwen, met uitbreiding van het aangrenzende terrein met opstal (Duinweg 29 en 31). Na afbraak zou er een verzorgings-tehuis voor 100 bewoners gebouwd kunnen worden. Maar ook dat ging niet vanzelf.

Buurtberaad, later Wijkvereniging 'Van Stolkpark'

Al in de zestiger jaren heerste in het Van Stolkpark een groeiend gevoel van onbehagen over de toekomst van de wijk. De Bouwverordening Van Stolkpark was in 1953 aangepast; dat had nieuwe en massalere bebouwing opgeleverd. De bouw van het hoge Promenade Hotel in 1969 riep veel ergernis en kritiek op. De bewoners verenigden zich in 1973 in de wijkvereniging 'Van Stolkpark', die namens de bewoners kon handelen.

Dat was geen moment te laat. Er waren twee bouwprojecten waarvoor een artikel 19E-procedure (uitzondering op de vigerende bouwvoorschriften) nodig was.

Dat was een plan van de Diaconie en een plan voor het terrein van Sandhaghe op de Hogeweg. Reden genoeg om tegen beide plannen bezwaar aan te tekenen.

Er volgden emotionele hoorzittingen bij de gemeente. De directrice van de bejaardenzorg van de Diaconie schetste uitvoerig de droeve situatie van de bewoners van het rusthuis.

Uiteindelijk viel de uitspraak voor alle partijen gunstig uit: vergunning voor Duinrust en SPC Sandhaghe, en de toezegging van een nieuw conserverend bestemmingsplan voor de wijk.

Duinrust (Uitgave Duinrust) (collectie auteur)

Duinrust

Op 1 november 1976, kon de voorzitter van de Diaconie, Simon Spaans, Duinrust als modern geoutilleerd gebouw officieel in gebruik stellen en konden de eerste honderd bewoners hun gloednieuwe kamers betrekken. En zelfs kon vervolgens een aantal honderdjarigen hun verjaardag vieren, compleet met bezoek van de burgemeester.

Ook voor de wijk waren er goede momenten. Veelvuldig kon de wijkvereniging voor ledenvergaderingen in Duinrust terecht. En regelmatig werd de hal van Duinrust ingericht als stemlokaal bij verkiezingen. De voorzitter van de wijkvereniging, Mr. Ton Landheer, was dan voorzitter van het stembureau.

Winshome, later Parkrust, naast Duinweg 29

Een paar jaar na de bouw van Duinrust kon de Diaconie nog een slag slaan met de aankoop van de ruïne van de Emmakliniek aan de Parkweg, die een uitloop had naar de Duinweg. Villa Winshome was in 1902 op een smal kavel naast no. 29, Villa Theresia, gebouwd en sinds 1913 bij de kliniek in gebruik. De diaconie kreeg toestemming voor de bouw van aanleunwoningen. De aanleunwoningen werden een paar jaar geleden door verkoop seniorenwoningen.

De laatste jaren

Op een gegeven moment waren er een aantal zaken die het voor Duinrust moeilijk maakten op oude voet door te gaan.

Het beleid van het kabinet dat erop hamerde dat bejaarden vooral zelfstandig moesten blijven wonen, gevoegd bij een beleid om het principe verzorgings-tehuizen af te bouwen, maakten het exploiteren van Duinrust moeilijk.

Combineren van taken en voorzieningen met andere verzorgingstehuizen leidde tot een gezamenlijke keukenfaciliteit. Zo werd de kelder van Duinrust een centrale keuken, belast met de dagelijkse voorbereiding van grote aantallen maaltijden voor een aantal tehuizen op Scheveningen. De hinderlijke etensluchtjes moesten een eigen weg zien te vinden in tegen het gebouw aangeplakte hoge schoorsteen.

Bouwkundige gebreken waren uiteindelijk de reden om Duinrust als locatie te verlaten. De laatste bewoners gingen Duinrust verlaten om een nieuw onderkomen te vinden in De Thuishaven aan de Neptunusstraat.

Dat vormde de sluitsteen van bijna 75 jaar bejaardenhuisvesting in het Van Stolckpark.

In gesprek met projectleider Elion Park

tekst en beeld: Hanneke Teekens

Het gebruikelijke gesprek met een buurtbewoner vindt dit keer plaats met een tijdelijke 'bewoner' van onze wijk. We zijn in het kantoor op de eerste verdieping van de witte bouwkeet op het terrein waar het nieuwe landhuis Elion Park verschijnt. Lang was er niet zoveel te zien, maar nu staan er al diverse betonnen muren overeind en wordt gestaag verder de hoogte in gewerkt.

We zijn in gesprek met de projectleider, de heer Wilco Goedendorp. Aan zijn bureau zit ook het hoofd van de uitvoering, de heer Chris Hulsbos. Hij valt af en toe in met technische details over de gebruikte materialen en de manier van werken. Als we het gesprek met beiden samenvatten kan je daarvoor het beste de woorden van heer Goedendorp gebruiken: 'een bijzonder project'. En dat is het zeker. Elion Park vormt naast Jarpa en Bella Duna een waardig sluitstuk in het rijtje van de drie grote appartementengebouwen die allemaal door BOBgroep bouw & ontwikkeling (eerder bekend als Bakels en Ouwkerk Bouw) zijn uitgevoerd. BOBgroep bouw & ontwikkeling is gespecialiseerd in transformatie van grote gebouwen naar hotels; maar ook nieuwbouw behoort tot haar kwaliteitspakket. Het gebouw Elion Park zal straks prominent aanwezig zijn in het Van Stolkpark.

Wat maakt de bouw van Elion Park bijzonder, uiteraard boven de prachtige locatie? Dat zijn in de eerste plaats de gebruikte hoogwaardige materialen en de afwerking. Innovatie en duurzaamheid staan voorop. De kozijnen zijn van hoogwaardig aluminium. Uiteraard worden alle ramen van dubbelglas en wordt de achterpui van een drievoudige variant voorzien. De wijze van afwerking van muren en plafonds is zodanig dat deze helemaal zonder naden zijn en zo geschilderd kunnen worden. De vloerverwarming werkt op een warmtepomp-systeem dat water uit een diepte van 300 meter naar boven haalt. Zonnepanelen worden op het dak aangebracht.

De VVE is al actief en een aantal beslissingen wordt nu al voorgelegd om te kijken of individuele of collectieve voorzieningen de voorkeur hebben, zoals bijvoorbeeld de keuze

voor oplaadpunten in de garage. Het is duidelijk dat alleen de hoogste kwaliteit en meest innovatieve en duurzame opties worden gekozen. Maar kwaliteit betekent soms ook juist traditionele werkwijzen en niet pre-fab oplossingen. Zie binnenkort de bakstenen aan de buitenmuur, die stuk voor stuk en horizontaal aan elkaar in de muur worden gemetseld zonder stootvoeg. Dat geeft mooie strakke lijnen waarbij de lichtgele bakstenen naar voren komen en de buitenkant een vrolijk en licht aanzien krijgt.

Het tuinontwerp gaat uit van de pure zandgrond en plantensoorten die passen bij duinzand, dat weinig water kan bergen maar toch groene planten kan hebben.

De locatie van Elion Park tegenover een ambassade, in dit geval die van Iran, betekende een speciaal aandachtspunt. Demonstraties en andere activiteiten kunnen verstorend werken, waardoor de bouwplaats minder of zelfs helemaal niet bereikbaar wordt. Ook de veiligheid van de eigen werknemers speelt mee. Als er stenen gegooid gaan worden wil je niet dat zij gevaar lopen. Aan de andere kant kan de aflevering van groot materiaal betekenen dat de straat moet worden afgezet. Alleen de ambassadeur moet altijd weg kunnen! Het is heel fijn dat alle partijen daar een goede samenwerking in hebben kunnen vinden.

Hoewel de bouw nog wel even doorgaat voordat de eerste bewoners Elion Park kunnen betrekken, is het nu al mooi te weten dat in onze wijk zo'n bijzonder project in volle gang is. 'Het is leuk hier te mogen bouwen'.

Beschermd stadsgezicht en Grijs

tekst en beeld: Carol Groenewegen/van de redactie

Elion Park

De bouwwerkzaamheden van het nieuwe appartementen-complex lopen volgens planning. Ondertussen is de eerste verdieping bereikt. Ondanks de omvangrijke bouw lijkt aannemer BOB het proces goed te beheersen en is er geen onnodige overlast geconstateerd. Bij noodzakelijke weg-afsluitingen communiceert BOB met de direct omwonenden.

Madurodam

Madurodam heeft alle vergunningen gekregen (o.a. bouw van een ecowal) en denkt deze winter te kunnen beginnen met de (voorbereidingen van de) uitbreiding.

Luzac

De bezwaren van de omwonenden op de nieuwbouwplannen lijken effect te hebben gehad. Er is een overleg geweest met de ontwikkelaar, met als resultaat dat er op dit moment planaanpassingen worden doorgevoerd.

Cremerweg

Zoals in de vorige Koerier al werd vermeld, zal de Cremerweg worden gewijzigd in een 30km-zone, waarvoor het profiel van de weg versmald zal worden. Langs de weg worden extra bomen geplant. De verkeersveiligheid van het kruispunt bij de Haringkade zal worden verbeterd door een parkeerverbod op de Cremerbrug en een extra wegmarkering op de Haringkade.

De eerste voorbereidingen voor die werkzaamheden zijn inmiddels gestart.

Hubertustunnel

De gemeente Den Haag is van plan om de Hubertustunnel te gaan renoveren. De werkzaamheden staan gepland tussen januari 2025 en eind april 2026 en duren maximaal een jaar. Gedurende die werkzaamheden moet de tunnel worden afgesloten, hetgeen behoorlijke gevolgen zal hebben voor het verkeer in de stad. Eind 2023/begin 2024 zullen belanghebbenden en bewoners- en ondernemersverenigingen verder worden geïnformeerd. Het bestuur van de wijkvereniging zal u op de hoogte houden wanneer er meer bekend is.

estater

Goed nalaten moet je niet nalaten

Estater adviseert en begeleidt mensen vanaf 55 jaar.

Carel van Vredenburg

Onafhankelijk, persoonlijk, toegewijd

- Estate planning en schenken
- Levenstestament
- Testament
- Financieel inzicht
- Afwikkeling nalatenschap*

* voor executeurs en erfgenamen van alle leeftijden

www.estater.nl

070 - 204 2061

info@estater.nl

geregistreerd bij NOVEX, VELEX en Mediatorsfederatie Nederland

Dialogoog tussen de gemeente en de Van Stolckparkbewoners over het Groenbeheer

tekst en beeld: Françoise Companjen

Op 25 mei 2023 verzamelde zich een negental volwassenen, een baby en een hond voor het hek van de Algerijnse ambassade om uitleg te krijgen van de gemeente over het beheer van het aanpalende bosje. De gemeente wil graag zowel voorlichting geven als ook feedback krijgen over bevindingen en wensen.

Beleid

Groenbeheer is een vak apart gebaseerd op beleid. Daarvoor is het nodig geografische meeteenheden te ontwikkelen (afgebakende lapjes grond) waaruit het bosgebied (duinbos) wordt opgebouwd. Als twee bomen een andere aanpak vergen, wordt er tussen die twee bomen een grens getrokken zodat je eenduidige maatregelen kunt nemen per afbakening.

Doelen

In algemene zin wordt in de bosontwikkeling gestuurd naar een evenwichtige soortensamenstelling, leeftijdsopbouw en bosstructuur. Het beleid van Groenbeheer is er op dit moment primair op gericht de kroonlaag selectief te dunnen, zodat een inheemse soort als de eik kan floreren en niet overwoerd wordt door de 'als Maleiers' groeiende esdoorns. Daarmee is een tweede doel genoemd, namelijk het zoveel mogelijk vervangen van exoten (esdoorn, robinia) door inheemse soorten (eik, kastanje, linde). Een derde doel betreft de struiklaag. Door het dunnen in de kroonlaag wordt de lichtdoorlatendheid beïnvloed en daarmee ook wat er op de grond gebeurt. Ook hier is het streven inheemse struiken (o.a. rode kornoelje, sleedoorn, wilde kardinaalsmuts, wilde liguster, de zuurbes) te bewaren en exoten als de sneeuwbes, Amerikaanse vogelkers, Aziatische duizendknoop te weren.

Uitvoering

In de uitvoering gaat het er vooral om te beoordelen of een boom, meestal een esdoorn, 'door het kroongebied van een eik veegt'. Zo ja, dan moet de esdoorn weg. Een eik moet ruimte hebben om ook in de breedte te groeien en te bloeien en niet alleen omhoog naar het zonlicht toe. Dan krijg je een rechte stam zonder takken. Aan de basis is dat prima, maar een hele boom zonder takken is minder gunstig. In de uitvoering, het rooien van esdoorns, is de techniek waarmee dit gebeurt belangrijk. Gewoon omhakken helpt niet lang want dan groeit hij snel terug. Je moet hakken en bij het overgebleven

stammetje circa 20 cm diep de pit er uit frezen, zodat hij vanzelf afsterft. Het is niet de bedoeling zo'n boompje met wortel en al eruit te trekken, want ze hebben een hartwortelstelsel waardoor de naaste omgeving en stinzenplanten ook worden meegetrokken. En het is al helemaal niet de bedoeling dat er tractoren en dergelijke zware machines het bosje in worden gereden omdat de nevenschade dan groot is.

Gelaagdheden van het bos en levensfasen van flora en fauna

Bij de uitvoering hebben beheerders ook te maken met gelaagdheden in het bos en met levensfasen van flora en fauna. Geen bos is mogelijk zonder insecten! Daarom is het belangrijk dood hout, holle boomstammen, en ontwortelde bomen op de grond te laten liggen. Insecten, mossen, zwammen en kleine dieren vinden daarin hun onderkomen. Ook klimop heeft een belangrijke functie voor insecten in het overbruggen van periodes waarin het moeilijk is aan voeding te komen. De klimop die op kroonhoogte tot bloei komt voorziet allerlei insecten (vlinders, bijen enz.) van nectar. Bosbeheer onderscheidt een open fase, een dichte fase en een bomenfase... waarbij de beheerders ook waken dat niet alle bomen even oud zijn, want dan sterven ze ook allemaal tegelijkertijd af!

Gelaagdheid gaat zowel over stinzenflora direct op de grond in het vroege voorjaar (o.a. sneeuwkllokjes, de wilde hyacint, de bosanemoon en de vingerhelmbloem), als op dit moment de stikstofminnende soorten als de brandnetel, het fluitenkruid, klein springzaad en het zevenblad. Daarna volgt het struikgewas, zodat er 'schaduwdruk' wordt gecreëerd. Hoge schaduwdruk zorgt bij de bomen voor een natuurlijke stamreiniging en zodoende voor een hogere houtkwaliteit. Als de beheerder tevreden is met de hoogte waarop de onderste takken zijn afgestorven, slaat het beheer om,

van het bos dicht houden naar dunnen om de beste en inheemse bomen te bevoordelen. We komen langs een stukje bos, waar veel jonge gebleste esdoorns staan. Deze zullen worden geroid om in dat open stuk struikgewas te planten. We passeren twee eiken die erg op elkaar lijken. Met enige humor wordt de vergelijking getrokken met een ANWB-echtpaar, 'dezelfde fiets, dezelfde helm, dezelfde jacks.'

Vanuit het publiek komt het verzoek meer struikgewas te planten zodat de Scheveningseweg onzichtbaar wordt vanuit de Van Stolkweg. Dat gaat gebeuren. En het

uiteindelijk doel is als er een zekere balans in het bosje is. teruggebracht, zo'n gebied zo veel mogelijk met rust te laten en pas over twintig jaar een algemene meting van de stand van het bos te doen (diversiteit, evenwicht, gezondheid). Een aanwezige meldt ook dat de AVN elke vijf jaar een inventarisatie van vogels doet - een graadmeter van diversiteit. In ieder geval is al duidelijk geworden dat het groen in onze omgeving gezonder is geworden, exoten nemen af, inheemse soorten nemen toe, evenals het dode hout waardoor de diversiteit in de natuur als geheel ook is verbeterd.

Kort Nieuws

Herdenking 15 augustus met Boudewijn de Groot

Ook dit jaar vond op 15 augustus bij het Indisch Monument aan de Teldersweg de nationale herdenking plaats van het einde van de Tweede Wereldoorlog in Oost-Azië. In aanwezigheid van de premier en de Indonesische ambassadeur werden de doden herdacht. Boudewijn de Groot hield een toespraak waarin hij zijn moeder herdacht die een van de slachtoffers was. Samen met zijn dochter en kleindochter legden zij als vertegenwoordigers van drie generaties een krans, gemaakt van met de hand gemaakte melati's, de bloem die symbool staat voor de herdenking van de oorlog in Indonesië. Indrukwekkend was het verhaal van een leerling van het VCL, die vertelde over de bijzondere band met zijn overgrootvader, die streed in de slag op de Javazee. Na het officiële gedeelte legde het publiek zonnebloemen op en aan het monument dat geheel bedolven werd.

Wijkagenda Uitkomsten vragenlijst juni 2023

Als stap naar de opstelling van een wijkagenda voor het Van Stolkpark stelde de gemeente in juni jl de bewoners van onze wijk een aantal vragen, die online of op papier konden worden beantwoord. Inmiddels is de uitslag daarvan bekend. Er hebben 57 respondenten gereageerd, voor een wijk van omstreeks 450 huishoudens niet veel, maar wel genoeg om een beeld te hebben van hoe over de wijk wordt gedacht.

In het algemeen zijn de respondenten trots op hun buurt, en vinden het er prettig wonen. De rust en het vele groen worden als zeer positief ervaren. Wel vindt een aantal dat de buurt wat achteruit is gegaan door het kamperen van daklozen in tentjes, de nieuwbouw in de wijk en het afval van de scholieren en daklozen. Ook de 'gesloten' ambassades in de buurt worden als hinderlijk genoemd. Respondenten ervaren problemen met het onderhoud: gaten en hobbels in de weg, tegels die kapot zijn en door elkaar liggen. Ook verbouwingen dragen daartoe bij. Wat betreft verkeer worden hardrijdende automobilisten en tegen de regels zondigende fietsers als hinderlijk ervaren. In het algemeen is men tevreden met de parkeersituatie. De veiligheid in de wijk wordt hoog geacht, al zijn er wel zorgen door verschillende vormen van overlast. Uiteraard zijn er wensen, waaronder het niet langer toestaan van hoogbouw in de wijk. Het wordt tenslotte als een fijne

buurt gezien. Hoewel de onderlinge samenhang tussen de bewoners niet hoog is, wordt dat niet als probleem ervaren. De meesten kennen de wijkvereniging, als ook de weg naar de gemeente. De volledige uitslag valt te lezen op de website van de wijkvereniging:

<https://www.vanstolkpark.nl/uitkomsten-vragenlijst>

Verkeer & Groen

Tijdens de ALV op 8 november jl. deelde Anne Marie van Gerwen ons vier punten mee.

1. Er is door de gemeente met beleid gekapt in het Belvédèrebos; voornamelijk esdoorns die de eiken hinderen; op den duur wordt het bos gezonder van deze selectieve kap.
2. De crossbaan wordt aangepakt; het kindergedeelte gaat uitbreiden ten koste van het volwassendeel dat zich eerder stukken van het kinderdeel had toegeëigend.
3. Het parkeren op zowel de Ver Hüellweg (betaald) als de Duinweg (langs het Belvédèreduin) is aangepakt en er wordt nu meer op toegezien.
4. In 2025 gaat de Hubertustunnel van beide kanten één jaar dicht wegens allerlei reparaties en vernieuwing van verlichting en sensoren.

Naar het koor!

De laatste jaren worden op loopafstand van onze wijk concerten opgevoerd in de prachtige art-déco-kerk Antonius Abt aan het einde van de Scheveningseweg. Afgelopen maanden waren er drie koren te beluisteren, te weten de Haagse koren Excelsior en Canatmus Alati en de Maastreechter Staar. Het is prachtig dat de muziek ons zo nabij is, zeker letterlijk.

Nu we van een bewoner uit de Pansierstraat het verzoek kregen het koor Cantamus Alati onder de aandacht te brengen van onze bewoners, voldoen we daar graag aan. Dit koor zingt oude en moderne stukken. En het zoekt nieuwe zangeressen en zangers. Eens per week wordt gerepeteerd in de Vrije School aan de Abbenbroekweg.

Zie nader de website van het koor:

www.cantamusalati.nl of vraag informatie aan

Mieke Weck, miekeweck@gmail.com

Recepten voor de feestdagen

tekst en beeld: Christiaan van Dooren

Wat eten we dit jaar nou weer? Voor sommigen, voor anderen weer niet, is dat een jaarlijkse verzuchting in de aanloop naar de feestdagen. Hieronder twee zeer smaakvolle gerechten, die eenvoudig zijn te bereiden. Het voorgerecht kan ook als tussengerecht opgediend worden of als hoofdgerecht bij de lunch. Het toetje is goddelijk en zo makkelijk te maken dat het recept buiten het Van Stolkpark niet verder verklapt mag worden. Mocht er tijdens het klaarmaken van deze gerechten iets uit de pan vliegen, dan mag je mij altijd bellen. Maar niet tijdens de feestdagen.

Voorgerecht: Pappardelle met geroosterde hazelnootragout.

Ingredienten voor 8 personen:

- Pappardelle, koop 1 pak van Rumo. Reken op 1 streng P/P (Sligro/Jumbo)
- 150 gr hazelnoten
- 3 dl room
- 8 eieren
- takjes marjoraan
- parmazaanse kaas.

Kook de pappardelle volgens voorschrift verpakking. Rooster de hazelnoten op 160 graden tot ze verkleurd zijn, koel ze af. Hak de noten fijn door ze in een vrieszakje te doen en sla ze met een klein pannetje of keukenhamer grof.

Vlak voor het opdienen de noten in wat olijfolie opbakken in een zeer ruime pan. Voeg slagroom toe en breng op smaak met peper en zout. Voeg pasta toe eventueel samen met een beetje water en wals de pasta door de saus.

Gepocheerd ei of eigeel:

Daar zijn 3 mogelijkheden voor:

- Sousvide, leg de eieren 1 uur op precies 63 graden in een bak. Laat de eieren 5 minuten afkoelen in ijswater. Breek de eieren voorzichtig boven een kom en verwijder het eiwit voorzichtig. Leg de dooiers in een ingevette schaal. (neem wat extra eieren om te oefenen)
- Leg een stuk huishoudfolie op het keukenblad. Smeer in met olijfolie en leg het vervolgens in een kom. Breek daarboven een ei en draai met 4 punten het folie aan de bovenkant dicht. Kook de zakjes voorzichtig in water dat gekookt heeft. Neem zoveel water dat het ei in het zakje net onder staat. Daarna zakje verwijderen en je heb een gepocheerd ei.
- Splits het eiwit van de dooier. Doe de dooier over een in bak met een bodem van kikkoman soy sauce en scheutje mirrit. (mag ook honing- of gembersap zijn). Laat 4/6 uur in de koeling marinieren en je hebt een gepocheerde eidooier.

Presentatie:

Verdeel de pasta over de borden, versier met enkele blaadjes marjolein. Rasp er parmazaanse kaas over en leg in het midden het ei. Sprengel wat vlokken Maldon zout op het ei. Schenk een eetlepel mooie olijfolie rondom.

Nagerecht: Chocolade mousse.

Ingredienten voor 8 personen:

- 3 blaadje gelatine
- 8 marsrepen
- 0.6 liter slagroom
- 0.2 liter melk.

Week de gelatineblaadjes in water. De marsrepen in stukjes snijden en in een grote kom au bain marie laten smelten met een paar lepels melk. De gelatineblaadjes uitknippen en door de gesmolten marsen roeren. Laat 10 minuten afkoelen.

Slagroom dik vloeibaar kloppen, door het mars-melk-gelatinemengsel spatelen. In een kom, spuitzak of kleine bakjes, wegzetten in de koelkast.

Presentatie

Presenteer met wat rode besjes en frambozen.

Zeer geslaagd Van Stolkpark buurtfeest

tekst en beeld: Feestcommissie 2023

Zaterdag 17 juni was het weer zo ver. Op een aangenaam warme dag hebben een kleine 100 bewoners van het Van Stolkpark zich verzameld voor het jaarlijkse Van Stolkpark Buurtfeest.

Het plein, dat in de ochtend nog net op tijd gemaaid en maagdelijk leeg was, vulde zich gedurende de dag met allerlei lekkertijen, uitgesteld op de tafels onder de ons zo wel-bekende tent. Was die wel nodig? Van vorig jaar herinneren wij ons dat het hier ook heel hard kan regenen. Nu is er vooral beschutting tegen de zon en schuilen voor de gezelligheid.

Naast het feit dat het Thomas van Stolkplein is ingericht voor onze ontmoeting, staat het schoolplein van het VCL ter beschikking voor een ware Kubb-competitie. Het spel met de houten blokjes dat uit Zweden is overgewaaid is op dit moment zeer populair. De straten zoals de Duinweg, Parkweg en Van Stolkweg hadden heuse competitieteam gevormd. En er waren ook andere spellen, zoals een reuze Jenga en een levensgroot schaakbord. Jong en oud hebben zich vermaakt. En het werd drukker en drukker. Uiteindelijk na een aantal zeer felle wedstrijden was de Gerbrandyweg het winnende team en ging er met de door de lokale ondernemers uit de Badhuisstraat beschikbaar gestelde prijzen vandoor.

Van het VCL naar het Thomas van Stolkplein is maar een klein stukje en terwijl een kleurrijk en heerlijk ruikend Thais buffet al werd neergezet, namen dezen en genen alvast een hapje en drankje onder een geanimeerd gesprek. Met een wijntje, biertje, cocktail of frisje konden we weer eens bijpraten. 'Wij hebben elkaar toch vorig jaar ook al gesproken?', 'Hoe lang wonen jullie

al hier?' 'En wat is het to'h fantastisch om hier te mogen wonen' of 'Wat leuk je weer te zien'. Voor geïnteresseerden werden nog folders uitgedeeld over verduurzamen.

Tingeling, tingeling was er niet bij, maar de ijskar was er wel en kwam al aanrijden toen de kinderen hun maaltijd van kroepoek, sateh en loempia nog maar net achter de kiezen hadden. De eerste hoorntjes werden al snel in de dip gedoopt en een vrolijke ijscoman schepte gul de 150 bolletjes ijs van allerlei smaken.

De voorzitter sprak nog op zijn welbekende en vriendelijke toon een dankwoordje aan alle aanwezigen en de organisatoren in het bijzonder - en was er heel duidelijk over dat we dit feest ook volgend jaar zeker weer en van harte willen herhalen. Ongetwijfeld weer net even anders van opzet en zoals elk jaar weer fijn om met elkaar te zijn.

Georgisch Eten en Drinken

Tekst en beeld: Françoise Companjen

Sinds kort hebben we een Georgisch restaurant aan de rand van het Van Stolkpark! 'Mijn passie is koken, en ik wil de Georgische cultuur graag in deze mooie buurt overbrengen', vertelt de eigenares. Het restaurant heet 'Iberia', de naam van een oud-Georgisch koninkrijk in de 4e en 5e eeuw. Typisch Georgische gerechten zijn diverse pkhali (soort tapa's) bijvoorbeeld van fijnge-sneden aubergine of spinazie, bieten of bruine bonen. Deze gerechten worden doorgaans met gemalen walnoten en verse kruiden geserveerd en het liefst met een stukje khachapuri (kaasbrood) erbij gegeten. Of neem de khinkali's, de met twee soorten gehakt en aromatische kruiden gevulde deegzakjes. Deze moeten eigenlijk al slurpend gegeten worden om de overheerlijke bouillon in de khinkali niet verloren te laten gaan! Maar daarnaast zijn er nog veel gerechten (vlees, kip en vis) om van te smullen.

Van de circa 525 druivenrassen die Georgië kent, zijn in ieder geval de saperavi, de kisi, de otkhsanuri sapere en de rkatseteli de meest bekende. Laatstgenoemde druiven behoren tot de oudste en meest zeldzame soorten ter wereld. Sommige wijnen zijn volgens de Europese stijl gemaakt, sommige volgens de duizenden jaren oude methode, namelijk in qvevri, grote amphora, gemaakt. Helaas sluit Vers uit de Gers, de Franse culinaire winkel, in december.

